

·AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN ARBEID EN SOCIALE VOORZORG

10 Februari 1934. — Koninklijk besluit. — Pensioenstelsel der mijnwerkers. — Wijzigingen aan de koninklijke besluiten dd. 26 December 1930 en 28 September 1931, in uitvoering genomen der wetten dd. 1 Augustus 1930 en 22 Juli 1931, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers.

ALBERT, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, Heil.

Gelet op de wet dd. 1 Augustus 1930 betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, evenals op die van 22 Juli 1931, tot aanvulling van voorgaande wet en inzonderheid op artikel 55 van de eerste dezer wetten;

Gelet op de koninklijke besluiten dd. 26 December 1930 en 28 September 1931, in uitvoering genomen van voormelde wetten;

Gelet namelijk op artikel 55 van het koninklijk besluit dd. 26 December 1930 dat de gevallen opsomt, waarbij de belanghebbenden die de voordeelen genieten voorzien bij de wet betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, uitgesloten worden van het genot der steenkoollevering ten laste van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers;

Overwegende dat de ondervinding de noodzakelijkheid be-
wezen heeft, de bepalingen van voormeld artikel 55 van het koninklijk besluit dd. 26 December 1930 te preciseeren en aan te vullen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en So-
ciale Voorzorg,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Artikel 55 van het koninklijk besluit dd. 26 December 1930 wordt als volgt gewijzigd en aangevuld :

A. De hiernavolgende alinea's worden bij de 2° bijgevoegd :

« Wordt verondersteld geen recht te hebben tot het genot der steenkoollevering, ten laste van het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, de gepensioneerde arbeider (of de weduwe) die samenleeft met zijn oudsten zoon werkzaam in een steenkoolmijn.

» Die veronderstelling kan alleen vervallen door het voorleggen van eene beslissing door het arbeidsgerecht genomen waarbij bewezen wordt, dat de steenkoollevering geweigerd wordt aan den oudsten zoon bij wien de gepensioneerde inwoont. »

B. 7° wordt door den volgende tekst vervangen .

« De gepensioneerde arbeider (of de weduwe) die als arbeider (of arbeidster) nog werkzaam is in een steenkoolmijn, waarvan het dagloon 450 frank per maand te boven gaat of niet. »

C. De hiernavolgende bepalingen worden bijgevoegd onder nummers 8, 9 en 10 :

« 8° De gepensioneerde (of weduwe) die bij een ander kost en woonst vindt wegens ook welken titel.

» 9° De gepensioneerde arbeider (of weduwe), die geen eigen gezin bezit en die deel uitmaakt van een ander gezin.

» Nochtans, zoo het gezin waarvan de gepensioneerde deel uitmaakt, dat is van een afstammeling, van een echtgenoot van een afstammeling of van een ascendant van bedoelde gepensioneerde en indien het bewezen is, dat het verblijf van den gepensioneerde in den schoot van het gezin een bijkomende last is wegens brandstof door zijn gezondheidstoestand of door ook welke andere reden, wordt de steenkoollevering aan den gepensioneerde verleend naar gelang van dezen bijkomenden last voortspruitende uit het verblijf van dezen laatsten in den schoot van het gezin waarvan sprake.

» Het bewijs van den bijkomenden last dient door den gepensioneerde aangebracht.

» 10° De weduwe van een wegens ouderdom gepensioneerde en die zelf de vereischte voorwaarden niet vervult om te worden gepensionneerd wegens ouderdom in gevolge toepassing van artikels 24 en 27 der wet van 1 Augustus 1930. »

Art. 2. — Het huidig besluit treedt in werking op 1 Maart 1934.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 10^e Februari 1934.

ALBERT.

Van Koningswege :

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg.

Ph. VAN ISACKER.

KABINET VAN DEN EERSTE MINISTER

Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 Augustus 1930 en beoogende het saneeren van het bij diezelfde wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Met het ontwerp van besluit dat de regeering de eer heeft aan Uwe Majesteit ter goedkeuring voor te leggen, wordt alleenlijk beoogd de moeilijkheden weg te ruimen die ten gevolge van de in het mijn bedrijf heerschende depressie, thans wegen op het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers, dat onder staatsgarantie van den wetgever opdracht kreeg aan de mijnwerkers ouderdoms- en invaliditeitspensioenen, alsook nog weduwen- en weezenrenten te waarborgen en voor een richtige uitkeering ervan te zorgen.

De bedoelde depressie bracht namelijk eenerzijds mede, dat de middelen van genoemd fonds onverwacht verminderden, terwijl anderzijds zijne lasten op ongewone wijze vermeerderden.

Beter dan met een omhaal van woorden, kan met enkele cijfers worden aangetoond, welke de oorzaken zijn van dat gemis aan evenwicht :

1. In het eerste jaar van toepassing der wet van 1 Augustus 1930 — jaar van dienst 1931 — bedroegen de middelen, die aan het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers ten goede kwamen uit werkgevers- en werknemersbijdragen, respectievelijk gesteld op 4 en 3 t. h. van de uitgekeerde loonen, 146,427,703 fr. 16.

Voor het jaar van dienst 1933, beliepen die middelen nog slechtst 101,807,416 fr. 87, zegge haast 33 t. h. minder.

Men lette er op dat ten tijde waarop de wet werd aangenomen, in 1930 namelijk, één procent van de loonen gelijk stond met een bedrag van 27 millioen frank. Thans, in 1934, staat dat één procent nog slechts gelijk met een bedrag nauwelijks minder dan 14 millioen.

Die vermindering is te wijten, deels aan de vermindering van het getal arbeiders, die in aan de wet onderworpen bedrijven zijn te werk gesteld, deels aan loonsverlagingen, sinds 1931 in het mijnbedrijf ingevoerd.

2. Wat nu de lasetn van het Nationaal Fonds betreft, is het getal der gerechtigden op de in de wet bepaalde voordeelen gestegen van 54,853 bij het einde van 1931 tot 60,729 bij het einde van 1933, d. i. een vermeerdering van circa 10 t. h. in een tijdvak van twee jaar.

Benevens van de normale verhooging van het getal der gepensioneerden, waarop in de eerste jaren van de toepassing der wet gerekend was, is die vermeerdering een gevolg van het feit, dat vele ziekelijkewerklieden, die slechts lichten arbeid in de steenkolenmijnen verrichtten, ter gelegenheid van bedrijfsstakingen werden afgedankt en nadien een invaliditeitstoelage aanvroegen en ook verkregen. Andere gepensioneerden dan weer, die nog werkten en alzoo een verminderd pensioen genoten, werden afgedankt om het aantal werkloozen te verminderen en bekwamen dientengevolge een volledig pensioen.

In 1931 beroeg het percentage van ouderdomsgepensioneerden die nog arbeidden meer dan 25 t. h. Begin 1934 was dat percentage geslonken tot 4 à 5 t. h.

Het gemis aan evenwicht tusschen de middelen en de verplichtingen van het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers dient aan geen andere oorzaken geweten.

Tot hiertoe werd de bedoelde toestand verholpen, door op het « reservefonds » der bedoelde instelling, overeenkomstig het bepaalde onder artikel 52 van de wet van 1 Augustus 1930, de bedragen vooraf te nemen, noodig om aan de verzekeringsverplichtingen te voldoen.

Zoo echter naar geen andere middelen uitgezien wordt, zal dat « reservefonds », welk 135 millioen beliep op het einde van het boekjaar 1931, voor twee jaar uitgeput zijn.

Het zal niet van belang ontbloeit zijn hier te vermelden, dat ten tijde waarop de wet in voorbereiding was, bedoeld « reservefonds » geacht werd omstreeks 1945 zoo hoog te zullen beloopt, dat met de rente die het jaarlijks zou afwerpen, zou kunnen worden goedge maakt het verschil, dat naar actuariële berekeningen, alsdan tusschen de middelen en de verplichtingen van het Nationaal Fonds zou bestaan.

De bezwaarde toestand van het mijnbedrijf, de lange duur en de groote omvang der heerschende depressie hebben die verwachtingen overhoop gegooid.

Het belang der verzekerden van thans ten aanzien van het hun later te verlenen pensioen, eischt dus dat het « reservefonds » niet langer aangesproken worde, maar integendeel worde gesterkt.

Het vraagstuk moet daarenboven ook uit een ander oogpunt worden beschouwd : er dient namelijk voorkomen te worden dat de Staat, die aan het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers zijnen waarborg verleende, telkenjare verplicht worden zou het tekort van dat fonds te dekken.

Men vergeete immers niet, dat bij de wet van 1 Augustus 1930, aan den Staat, benevens uitkeering van rentetoeslagen als deze welke in de algemeene wet op de ouderdomspensioenen bedoeld zijn, tevens verplichtingen van verscheiden aard opgelegd zijn, zooals verleening van bijkomende renten aan sommige pensioengerechtigde mijnwerkers, van bijslagen, van invaliditeitstoelagen en van weduwen- en weezenrenten: de begroting van 1934 bevatte daarvoor 142 1/2 millioen.

Zou de regeering op dat gebied, althans voor het oogenblik, dan al geene vermindering harer uitgaven onder de oogen ziet rekent zij het zich niettemin tot een plicht te beletten, dat onder de huidige omstandigheden, het Rijk nog grootere lasten zouden worden opgelegd.

Zij is dan ook van meening dat thans niet meer gevorderd worden mag van het Rijk, dan dat het voort tegenover den zoo verdienstelijken mijnwerkerstand, dezelfde bezorgdheid aan den dag zou leggen, als waarvan door de overheidsbesturen steeds ten opzichte van dien stand blijkt is gegeven.

Zoo is het, dat bij de keuze van de thans vooropgestelde maatregelen, uitgegaan is van het drieledig doel de huidige

mijnwerkerspensioenregeling te handhaven door het ongewijzigd behoud van de principes die eraan ten gronde liggen, de leefbaarheid van eene solidariteitsinstelling als het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers te verzekeren en alle verhooging te weren van rijkslasten uit hoofde van verplichtingen bij de wet van 1 Augustus 1930 opgelegd.

Met enkele dier maatregelen wordt nadere wijziging beoogd van sommige wetsbepalingen, welker toepassing in de praktijk tot misbruiken heeft geleid, zoo de maatregelen betrekkelijk de artikelen 20, 30bis (nieuw), 31, 32 en 36.

De tekst der nieuwe bepalingen behoeft uiteraard niet nader te worden verklaard.

Andere maatregelen hebben ten doel eene vermindering van lasten. Zulks is het geval met het intrekken van artikel 35 der wet, alsook met de tijdelijke korting van 5 t. h. van de renten en toelagen (nieuw artikel 95).

Krachtens artikel 35 worden aan pensioengerechtigden, waarvan de echtgenoot 65 jaar oud geworden is, alsook aan de gepensioneerde weduwen van dienzelfden leeftijd, pensioenbijslagen verleend. Het Nationaal Fonds kan zich echter, gezien zijn financieele toestand, zulke vrijgevigheid niet meer veroorloven.

De bedoelde bijslagen, die in 1930 door den wetgever verleend werden, zijn ten andere thans niet meer gewettigd.

Immers, het cumuleeren van een mijnwerkerspensioen met een ander ouderdomspensioen, dat toendertijd geoorloofd was, werd bij de algemeene pensioenwet van 14 Juli verboden.

In ruil daarvoor, werden bij de wet van 1 Augustus 1930 aan mijnwerkerspensioengerechtigden speciale bijslagen verleend; zulks was het uitgangspunt van artikel 35 dier wet.

Moesten evenwel die speciale bijslagen aan de mijnwerkerspensioengerechtigden niet zijn verleend en cumulatie alsnog geoorloofd wezen, dan zouden aan diezelfde pensioengerechtigden de voordeelen van de algemeene pensioenwet meestal toch niet kunnen toegekend worden, aangezien in 1933 de maximum-inkomens verlaagd werden, waarboven overeenkomstig de algemeene pensioenwet geen ouderdomsrenten kunnen worden verleend.

Er bestaat derhalve geen aanleiding om nog langer bijslagen, als in artikel 35 bedoeld en die naar het inzicht van den wetgever van 1930 het cumulatie-verbod moesten goedmaken, te verleenen.

Men zal overigens toegeven, dat voor gepensioneerden de levensvoorwaarden thans heel wat gunstiger zijn dan ten tijde van de aanneming van de wet van 1 Augustus 1930.

Daarenboven zullen de pensioengerechtigden, die door het intrekken van artikel 35 getroffen worden, de verminderingen niet ondergaan, vaar andere categoriën van gepensioneerden bepaald.

Wat de tijdelijke korting van de renten en toelagen met 5 t. h. betreft, toonen de index-cijfers van de kleinhandels-prijzen aan, dat deze gewettigd is.

Zij is trouwens geen nieuwigheid, vermits reeds eerder aan andere soorten van rijksburgers pensioen-, salaris- en loonkortingen werden opgelegd, namelijk aan oorlogsinvaliden, rijksambtenaren en rijksgepensioneerden, evenals aan mijnwerkers, wier loon sinds 1 Januari 1931 met ongeveer 29 t. h. gekort werd.

Ook de pensioengerechtigden ingevolge de algemeene wet van 14 Juli 1930 ondergingen op de hun uitgekeerde bedragen eene afhouding van 5 t. h.

Men lette er op dat het index-cijfer der kleinhandelsprijzen, dat bij de aanneming van de wet van 1 Augustus 1930, 869 bedroeg, op 15 november 1934 tot 663 gedaald was, wat eene vermindering uitmaakt van 206 punten of circa 23 1/2 t. h.

Ondanks de waargenomen prijzenverlaging, ondergingen de pensioengerechtigden ingevolge de wet van 1 Augustus 1930 tot nog toe geenerlei vermindering van de hun bij die wet toegekende voordeelen, omdat de regeering zonder noodzaak er niet toe besluiten kon, maatregelen te nemen waarbij de oude mijnwerkers zouden getroffen worden.

De toestand van het Nationaal Fonds vereischt echter dat thans zulke maatregelen zouden genomen worden.

Tot de saneering van dat fonds zal echter, dank zij andere maatregelen en mede omdat de regeering voorloopig aan die

instelling het bedrag der door haar gedane besparingen zal afdragen, niet hoeven overgegaan tot de vermindering van de pensioenen en toelagen in de mate als hierboven aangeduid.

Dewijl de regeering hoopt dat de vastgestelde maatregelen zullen volstaan tot het dekken van het tekort van het Nationaal Fonds, legt zij den pensioengerechtigden ingevolge de wet van 1 Augustus 1930, voor het oogenblik althans, slechts eene korting op van 5 t. h.

Ten slotte zal dan ook nog gewijzigd worden, de overgangsbepaling onder artikel 31bis, die wat de toekomstige pensioengerechtigden betreft, ophouden zal effect te sorteren met 31 December 1934.

Luidens die bepaling zijn de gehuwde niet meer arbeidende gepensioneerden, die geboren zijn vóór 1880 en hebbende gedurende dertig jaar of langer ondergrondschen arbeid verricht, gerechtigd op een pensioentoeslag van 1,200 frank 's jaar, terwijl aan echteloozen, weduwnaars en gedivorcerden, onder diezelfde omstandigheden 294 frank 's jaars uitgekeerd wordt.

Derhalve zullen de pensioengerechtigden, die vóór 1880 geboren zijn, behoudens wijziging van bedoeld artikel, na 31 December 1934 voort eenen rentetoeslag genieten, welken zij, die in 1880 of later geboren zijn en dus na 31 December 1934 pensioengerechtigd worden, niet zullen kunnen genieten.

Men zal toegeven dat zulks niet billijk is. Immers, velen onder hen die thans reeds gepensionneerd zijn, hadden bij de invoering van de verplichte verzekering, reeds een gevorderden leeftijd bereikt, zoodat zij slechts weinig of mogelijk zelfs niet gecontribueerd hebben, terwijl zij de thans den pensioenleeftijd zullen gaan bereiken, allen hebben bijgedragen, althans tot een zeker bedrag, tot het vestigen van hun pensioen.

Ook kan bezwaarlijk worden aanvaard dat pensioengerechtigden van éézelfde klasse en met ongeveer gelijke aanspraken, verschillend zouden worden behandeld.

Om die redenen heeft de regeering geoordeeld, dat zoo het ook behoort de overgangsregeling, onder artikel 31bis be-

doeld, niet te bestendigen — wat een belasting van de toekomst wezen zou — het niettemin betaamt die regeling alsnog toe te passen op de ondergrondse mijnarbeiders die vóór 1883 geboren zijn.

Wij hebben de eer te zijn, met den diepsten eerbied,

Sire,
Van Uwe Majesteit,
de zeer nederige, zeer onderdanige
en zeer getrouwe dienaars,

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)

22 December 1934. — Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van de wet van 1 Augustus 1930 en beoogende het saneeren van het bij diezelfde wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 31 Juli 1934, waarbij aan den Koning bepaalde machten worden verleend met het oog op het economisch en financieel herstel en de vermindering van de openbare lasten en gelet, inzonderheid op artikel 1, Ic, van diezelfde wet, waarbij de Koning gemachtigd is om bij besluiten, met gemeen overleg der in Raad vergaderde Ministers genomen, meer bepaaldelijk te wijzigen of aan te vullen, de wetgeving betreffende de bezoldigingen, subsidiën, vergoedingen en toelagen van allen aard, die geheel of ten deele ten laste komen van den Staat, van openbare besturen en instellingen of van instellingen van openbaar nut;

Gelet op de organieke wet van 1 Augustus 1930 betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, waarbij namelijk ingesteld werd het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers onder waarborg van het Rijk;

Overwegende dat ten gevolge van de crisis waaronder het mijnbedrijf lijdende is, het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers in een bezwaarden toestand is komen te verkeren, welke te wijten is aan de onverwachte en niet te voorzien verminderings zijner stijvmiddelen, hoofdzakelijk bestaande uit de bijdragen der werkgevers en werknemers;

Overwegende tevens dat mede ten gevolge van die crisis, de lasten van bedoeld Nationaal Fonds verwaard werden uit hoofde van het verleenen aan een grooter getal mijnwerkers van de voordeelen bij de bovenvermelde wet voorzien;

Overwegende dat uit dien samenloop van omstandigheden — vermindering van ontvangsten en vermeerdering van uitgaven — een gebrek aan financieel evenwicht ontstaan is, dat voor het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers noodlottig wezen kan, moesten niet ten spoedigste maatregelen worden getroffen om het verbroken evenwicht te herstellen; dat trouwens een goede vestiging van de renten, die later aan de verzekerden van thans zullen dienen uitgekeerd, vereischt dat de instelling, die krachtens de wet ermede belast is hun ouderdoms- en invaliditeitspensioenen te waarborgen, gesterkt worde;

Overwegende, overgens, dat bij de voorgenomen voorzorgsmaatregelen de principes waarvan bij de wet van 1 Augustus 1930 is uitgegaan, onverminderd gehandhaafd blijven;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en gehoord het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Aan de wet van 1 Augustus 1930 tot vaststelling van een stelsel van mijnwerkerspensioenen, worden de hiernavolgende wijzigingen toegebracht :

Onder artikel 20 wordt het 6° lid vervangen door :

« Bij de aanvullende rente, bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas door middel van de in vorenstaand lid bedoelde stortingen verworven, mogen niet worden gevoegd :

» 1° De aanvullende rente ten bezware van het Nationaal Fonds, als bedoeld in artikel 14;

» 2° De tegemoetkoming van Rijkswege, als bedoeld in artikel 15. »

Wordt ingevoegd een artikel 30bis luidende als volgt :

« Ingeval een verzekerde overleden is aan de gevolgen van een arbeidsongeval, zal het bedrag van de ter uitvoering van deze wet aan de weduwe te verleenen uitkeeringen (kinder-toeslag inbegrepen), zoodanig kunnen worden verminderd, dat het gezamenlijk bedrag van de renten, aan die weduwe overeenkomstig deze wet alsmede de arbeidsongevallenwet te verleenen, kome gelijk te staan met twee derden van het loon, door den man gedurende zijn laatste levensjaar genoten, als slechts één kind beneden 16 jaar te haren laste is, en met drie vierden van dat loon, als twee of meer kinderen beneden 16 jaar te haren laste zijn.

» Evenzoo zal, welke ook de oorzaak weze van het overlijden van den verzekerde, telkens wanneer ter uitvoering van het bepaalde onder artikel 22 van deze wet, kindertoeslag zal moeten worden verleend wegens eenig kind, waarvoor dergelijke toeslag reeds is toegekend bij de bestaande wetten op den kindertoeslag, het bedrag van het eerstbedoelden kindertoeslag met dit van den laatsbedoelden verminderd worden. »

Aan het slot van artikel 31 wordt onderstaand lid bijgevoegd :

« De in dit artikel bedoelde voordeelen worden enkel verleend mits de belanghebbende regelmatig en geregeld gearbeid hebbe in een bedrijf, dat aan deze wet onderworpen is en zulks gedurende étn jaar vóór het indienen van zijne aanvraag. »

In het eerste en in het derde lid van artikel 31bis, wordt het jaarlijk getal « 1880 » vervangen door « 1883 ».

Wat artikel 32 betreft :

a) Is het 7° lid daarvan te wijzigen als volgt :

« De invaliditeitstoelage wordt verleend met ingang van den eersten dag der maand na deze in den loop waarvan de aanvraag gedaan is. Zij wordt voorgoed ontnomen aan dien-gene die uit eigen om het even welken arbeid een gewin haalt van meer dan 450 frank per maand ».

b) Is aan datzelfde lid toe te voegen wat hierna volgt :

« Wanneer echter diens gewin, als daareven bedoeld, geen 450 frank per maand meer bedraagt, zal hem opnieuw een invaliditeitstoelage mogen worden verleend, mits hij kunne bewijzen dat de geneeskundige adviezen, op dewelke door de ter zake bevoegde organen, bij hun besluit tot verleening van eene toelage gesteund is, onverzwakt gebleven zijn ».

c) Wordt aan het slot van dat artikel onderstaand lid bijgevoegd :

« Het genot van het bepaalde onder dit artikel mag slechts worden verleend, op voorwaarde dat de aanvraag gedaan weze binnen een jaar na den dag waarop de aanvrager opgehouden heeft in een mijn- of ander aan deze wet onderworpen bedrijf te werken ».

Artikel 35 wordt ingetrokken.

Onder artikel 36 zijn de onderstaande bepalingen te voegen tusschen het 7° en het 8° lid daarvan :

« Het pensioen zal echter slechts mogen verleend worden aan dezulken, die in den loop van de laatste elf jaar vóór hunne aanvraag, gedurende ten minste tien jaar in een aan deze wet onderworpen bedrijf zullen gearbeid hebben.

» Het zooveen bedoeld tijdvak van elf jaar zal met even zoolangen tijd worden verlengd, als het den mijnwerker ten gevolge van ziekte, arbeidsongeval of aan een economische depressie te wijten gemis van werkgelegenheid, onmogelijk was in het mijnbedrijf te arbeiden.

» Het behoort den belanghebbende zulke bewijzen, als ten deze vereischt, over te leggen. »

Wordt bijgevoegd een artikel 95, luidende als volgt :

« De renten en toelagen, in deze wet bedoeld, worden tijdelijk gekort met 5 t. h.

» Zullen echter niet meer gekort worden, met ingang van den eersten dag der maand waarin hunne echtgenooten den leeftijd van 65 jaar bereikt, de renten uit te keeren aan ouderdomspensioengerechtigden.

» Zullen evenmin gekort worden de renten, uitgekeerd aan

ouderdomspensioengerechtigde weduwen, die den leeftijd van 65 jaar hebben bereikt.

» Het bedrag der in dit artikel nader bepaalde kortingen zal ten goede komen van het Nationaal Fonds, ten ware daarover nadien anders mocht worden beslist. »

Art. 2. — Dit besluit treedt in werking op den 1er Januari 1935.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 22^{en} December 1934.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)

KABINET VAN DEN EERSTE MINISTER

Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van bepalingen van de wet van 1 Augustus 1930 en beoogend het stevigen van het bij diezelfde wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Een koninklijk besluit van 22 December j. l., in den Ministerraad overlegd, heeft verschillende maatregelen afgekondigd om een einde te stellen aan de moeilijkheden waarmede het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers, tengevolge van de economische crisis, te kampen heeft.

Het nieuw besluit at wij de eer hebben aan de goedkeuring van Uwe Majesteit voor te leggen, vult enkele van deze maatregelen aan of brengt er een verbetering aan toe.

Het is inderdaad gebleken dat er onder deze eenige zijn die tot een al te strenge toepassing konden aanleiding geven; dat andere noodzakelijkerwijze scherper dienden omlijnd om de toepassing door de bevoegde organismen gemakkelijker te maken; ten slotte, scheen het gepast den toestand van sommige categoriën van belanghebbenden op een meer billijke wijze te regelen.

Deze nieuwe maatregelen zullen, ten andere, niet verhinderen dat het doel door de regeering beoogd, worde bereikt, namelijk het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers levenskrachtig te houden.

* * *

Krachtens de huidige wetgeving en rechtspraak, bleven zekere mijnwerkersweduwe, alsmede hunne kinderen verstoken van de voordeelen, voorzien bij de wet van 1 Augustus 1930, omdat hun echtgenoot en vader, welk ook het aantal

jaren was, door dezen in de mijnen doorgebracht, overleed, nadat hij sinds meer dan zes maanden, te rekenen van den dag waarop hij, uit hoofde van ziekte, metterdaad had opgehouden te werken.

Deze weduwen, alsmede deze weezen of kinderen zijn, inderdaad, krachtens de bepalingen van de wet van 1 Augustus 1930, afhankelijk van de algemeene wet betreffende de pensioenen en genieten, uit dien hoofde, minder belangrijke toelagen dan de weduwe die onder de toepassing vallen van de speciale wet.

De voorgestelde artikelen 21bis, 22bis en 23bis verbeteren den huidige toestand van bedoelde rechthebbenden; zij zullen de voordeelen blijven genieten, bij de algemeene wet op de pensioenen voorzien en, mits inachtneming van zekere voorwaarden, een aanvullende toelage ontvangen, welke gelijk is aan het verschil tusschen de bij de algemeene wet en de bij de speciale wet toegekende voordeelen.

* * *

De bij artikel 31 voorgestelde eindalinea van de wet van 1 Augustus 1930, heeft voor doel te beletten, dat werklieden, die uit eigen beweging, het mijnwerk hebben verlaten om een ander ambacht uit te oefenen of eenig ander werk buiten de aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven te verrichten zich niet, na een kortstondige herneming van het mijnwerk, zouden kunnen beroepen op de bepalingen van deze wet, waneer de werkherneming enkel geschiedde om de voordeelen te kunnen genieten, welke de wetgever aan de werkelijke mijnwerkers heft voorbehouden.

Bedoelde belanghebbenden zullen evenwel aanspraak kunnen maken op het voorbeeld van bovenbedoelde bepaling, indien zij voldoen aan zekere, bij koninklijk besluit te bepalen voorwaarden, betreffende den duur en het ernstig gehalte van de werkherneming in de mijn vóór het bereiken van den wettelijken leeftijd tot pensionneering.

De bepalingen gevoegd bij artikel 36 van de wet, de toekenning regeland van een evenredig pensioen, beoogen hetzelfde doel.

Wat dit betreft zal een koninklijk besluit eveneens de

voorwaarden bepalen waaraan de belanghebbenden moeten voldoen om het voordeel van bedoelde schikkingen te kunnen genieten.

De eindalinea, bij artikel 32 van de wet gevoegd, maakt slechts een overgangsmaatregel uit, welke voor doel heeft de rechten te eerbiedigen, verworven door de belanghebbenden welke vóór 1 Juni 1934 het werk in de mijn moesten neerleggen, wegens ziekte die een ongeschiktheid tot normaal werk in één, aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijf, voor gevolg had.

* * *

De wijziging aan artikel 41 aangebracht beoogt de Belgische mijnwerker, die, op het oogenblik van hun mobilisatie tijdens den oorlog 1914-1918, werkzaam waren in een mijnbedrijf van een land, waarmede België een wederkeerige overeenkomst heeft gesloten op eenzelfde voet te behandelen als de Belgische werklieden die op hetzelfde oogenblik, in een aan de wet van 1 Augustus 1930 onderworpen bedrijf, gebezigd werden.

Het bij de wet gevoegd nieuw artikel 96, heeft voor doel de herziening te voorkomen van verschillende gevallen, die vroeger werden onderzocht, herziening, die voor de eenen, de verworven rechten zou krenken, en, voor de anderen, de lasten van het Rijk en van het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers merklijk zou vermeederen.

Wij hebben de eer te zijn met den diepsten eerbied,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer nederige, zeer onderdanige
en zeer getrouwe dienaars,

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)

30 Januari 1935. — Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van bepalingen van de wet van 1 Augustus 1930 beoogende het stevigen van het bij diezelfde wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

Gelet op de wet van 31 Juli 1934, verlengd en aangevuld bij die van 7 December van hetzelfde jaar, waarbij aan den Koning bepaalde machten worden verleend met het oog op het economisch en financieel herstel en de vermindering van de openbare lasten en gelet, inzonderheid, op artikel 1, Ic, van diezelfde wet, waarbij de Koning gemachtigd is om bij besluiten, na overleg door de in raad vergaderde Ministers genomen, meer bepaaldelijk te wijzigen of aan te vullen, de wetgeving betreffende de bezoldiging, subsidiën, vergoedingen en toelagen van allen aard, die geheel of ten deele ten laste komen van den Staat, van openbare besturen en instellingen of van instellingen van openbaar nut;

Gelet op de organieke wet van 1 Augustus 1930, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, waarbij namelijk ingesteld werd het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers onder waarborg van het Rijk;

Herzien het koninklijk besluit van 22 December 1934, gegeven op advies van Onzen Ministerraad en waarbij verscheidene voorzorgsmaatregelen worden afgekondigd ten einde ten spoedigste het gebrek aan financieel evenwicht van bovenbedoeld Nationaal Pensioenfonds te herstellen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en op advies van Onzen Ministerraad,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Aan de bepalingen van Ons besluit van 22 December 1934 tot aanvulling en wijziging van sommige bepalingen van de organieke wet van 1 Augustus 1930 op het pensioenstelsel der mijnwerkers worden benedenvermelde wijzigingen gebracht :

Een artikel 21bis luidende als volgt bijvoegen :

« De weduwen en de weezen minder dan 16 jaar oud, van de werklieden die het mijnwerk hebben moeten verlaten wegens ziekte, welke een ongeschiktheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijf voor gevolg heeft, en die binnen de zes maanden van den dag af waarop zij het mijnwerk metterdaad hebben neergelegd overleden zijn, zonder gerechtigd te zijn op een invaliditeitstoelage, zooals bepaald bij artikel 32 van deze wet, zullen de voordeelen genieten bij deze voorzien op voorwaarde dat hun echtgenoot of vader buiten de aan de wet onderworpen nijverheidsbedrijven, van den datum af waarop hij het werk metterdaad heeft neergelegd tot dien waarop hij is overleden, geen persoonlijk werk heeft verricht.

» De weduwen van werklieden, die op een invaliditeitstoelage op basis van een diensttijd van minder dan dertig jaar gerechtigd waren, mogen aanspraak maken, zelfs indien de echtgenoot na het verstrijken van bij voorgaande alinea bepaalden termijn van zes maanden is overleden, op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van 840 fr. en het bedrag van het weduwepensioen, hetwelk hun, in uitvoering van de algemeene wet betreffende de pensioenen, werkelijk is toegekend, onverminderd echter de toepassing van artikel 95 van deze wet.

» Genieten eveneens bovenvoorzienne toelage, de weduwen van werklieden, die alvorens dertig jaar in het mijnwerk te hebben doorgebracht, hiervan moesten afzien wegens ziekte welke een ongeschiktheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijf voor gevolg heeft, en die na het verstrijken van den bij alinea 1 voorzienen termijn van zes maanden overleden zijn zonder op een invaliditeitstoelage, zooals bij artikel 32 dezer wet bepaald, te zijn gerechtigd.

» Voor de weduwen van vreemde nationaliteit wordt het bovenvoorzien bedrag van 840 frank op 300 frank vastgesteld.

» De bij dit artikel voorziene toelage is ten laste van het Nationaal Fonds; zij wordt aan de in bovenstaande alinea's 2 en 3 bedoelde weduwen onder de volgende voorwaarden verleend :

» 1° Dat de echtgenoot overleden is vóór het verlopen van een tijdruimte, welke bestaat uit zooveel maanden als hij jaren mijnarbeid telde, tijdruimte ingaande op den datum waarop hij werkelijk het mijnwerk heeft neergelegd;

» 2° Dat het persoonlijk werk dat de echtgenoot, buiten de aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijven mocht gedaan hebben, van den datum af, waarop hij metterdaad het mijnwerk heeft neergelegd en dien waarop hij is overleden geen hoogere som dan die in artikel 32, alinea 7, van deze wet bepaald, heeft voortgebracht op opgeleverd. »

Een artikel 22bis, luidende als volgt, bijvoegen :

« De weduwen die aan de vereischten beantwoorden vast gesteld om de bij artikel 21bis, alinea 2, van deze wet voorziene toelage te genieten hebben, bovendien, recht, voor de kinderen van minder dan 16 jaar, die werkelijk ten laste waren van den echtgenoot, op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van de bij artikel 22 voorziene toelagen en het bedrag der toelagen, welke hun voor die kinderen werkelijk worden verleend in uitvoering van de algemeene wet op de pensioenen, onverminderd echter de toepassing van de artikels 30bis en 95 dezer wet.

» De bij dit artikel voorziene voordeelen zijn ten beloope van een derde ten laste van het Rijk en ten beloope van twee derden ten laste van het Nationaal Fonds.

» Wat de belanghebbenden van vreemde nationaliteit betreft verhindert deze bepaling de toepassing niet van artikel twee dezer wet. »

Een artikel 28bis als volgt opgesteld bijvoegen :

« Wanneer de weduwe, die de bij bovenstaand artikel 22bis voorziene toelage geniet of het recht heeft dit te genieten, overlijdt, hebben de weezen van minder dan 16 jaar recht op een toelage gelijk aan het verschil tusschen het bedrag van de bij artikel 23 voorziene toelage en het bedrag van de toelage voor weezen, welke deze kinderen werkelijk genieten, krachtens de algemeene wet betreffende de pensioenen, onverminderd nochtans de toepassing van artikel 95 dezer wet.

» De wezen van minder dan 16 jaar die de werkman allen werkelijk te zijnen laste had, hebben recht, bij het overlij-

den van laatstgenoemde, onverminderd de toepassing van bedoeld artikel 95, op het genot van de bij voorgaande alinea voorzien toelage, mits bedoelde werkman vóór het verstrijken van de bij alinea 6 van artikel 21bis voorziene tijdruimte overleed, en op voorwaarde dat het persoonlijk werk, hetgeen bedoelde werkman, buiten de aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijven mocht verricht hebben tusschen den datum waarop hij werkelijk het mijnwerk heeft neergelegd en die, waarop hij overleden is, hem geen hoogere som dan die bij artikel 32, alinea 7, dezer wet bepaald heeft voortgebracht of opgeleverd.

» De in voorgaande alinea bedoelde werkman is deze die geen dertig jaren werk in de mijnen kon laten gelden en die, al dan niet op een invaliditeitstoelage, zooals in artikel 32 dezer wet bepaald, gerechtigd het mijnwerk heeft verlaten wegens ziekte, welke een ongeschiktheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijf voor gevolg heeft.

» De bij dit artikel voorziene voordeelen zijn ten beloope van een derde ten laste van het Rijk en ten beloope van twee derden ten laste van het Nationaal Fonds.

» Wat de belanghebbenden van vreemde nationaliteit betreft, verhindert deze bepaling de toepassing niet van artikel twee dezer wet. »

De door het koninklijk besluit van 22 December 1934 bij artikel 31 gevoegde bepaling, door benedenstaande eindbepaling vervangen :

« Nochtans mogen de belanghebbenden, die in den loop van de tien jaren welke aan den leeftijd van pensioenning voorafgaan in één aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijf niet regelmatig werden gebezigd en die, buiten vermelde nijverheidsbedrijven, een ander ambacht of een ander beroep hebben uitgeoefend of onverschillig welke bedrijvigheid hebben beoefend op het genot van de bij de bepalingen van dit artikel voorziene voordeelen geen aanspraak maken, tenzij zij aan de bij een koninklijk besluit te bepalen vereischten zullen beantwoorden. »

De eind-alinea, door het koninklijk besluit dd. 22 Decem-

ber 1934 bij artikel 32 gevoegd, van benedenstaanden tekst laten volgen :

« Nochans mogen de belanghebbenden die vóór 1 Juni 1934 het mijnwerk hebben moeten verlaten wegens ziekte, welke een ongeschiktheid tot normaal werk in een aan deze wet onderworpen nijverheidsbedrijf voor gevolg heeft ingevolge een overgangsmaatregel om de bij de bepalingen van dit artikel voorziene voordeelen verzoeken, indien ze vóór 30 Juni 1935 hun aanvraag om toelage indienen. »

De alinea's bij koninklijk besluit van 22 December 1934, ingevoegd tusschen het 7° en het 8° lid van artikel 36, vervangen door den hiernavolgenden nieuwen tekst :

« Het genot van het bepaalde onder artikel mag slechts worden verleend aan dezulken, die in den loop der laatste tien jaar voor hun aanvraag, gedurende ten minste zes jaar zullen hebben gearbeid in een aan deze wet onderworpen bedrijf en geregeld in normalerwijze waren te werk gesteld gedurende het jaar dat aan hunne aanvraag voorafging.

» Het zoeven bedoeld tijdvak van tien jaar zal met even zoolangen tijd worden verlengd als het den mijnwerker ten gevolge van ziekte, arbeidsongeval of aan een economische depressie te wijten gemis van werkgelegenheid, onmogelijk was in het mijnbedrijf te arbeiden.

» Het behoort den belanghebbende zulke bewijzen, als ten deze vereischt, over te leggen.

» Bij een later te nemen koninklijk besluit zal nader worden bepaald in hoeverre en onder welke voorwaarden de omstandigheden van ziekte, arbeidsongeval en aan een economische depressie te wijten werkloosheid zullen mogen worden ingeroepen. »

Tusschen het 1° en het 2° lid van artikel 41 de onderstaande bepaling invoegen :

« Het genot van de vorenstaande bepaling wordt nochtans enkel verleend aan arbeiders van Belgische nationaliteit, die op het oogenblik hunner mobilisatie te werk gesteld waren in aan deze wet onderworpen Belgisch bedrijf of in een buitenlandsch mijnbedrijf, gelegen in een land waarmede ter zake van mijnwerkerspensioenen een wederkeerig verdrag gesloten werd. »

Onder het ingevolge het koninklijk besluit van 22 December 1934 ingevoegd artikel 30bis, tusschenvoegen in de eerste alinea, 3^e regel, tusschen de woorden « aan de weduwe » en « te verleen en uitkeeringen », de woorden « en aan de kinderen ».

In den Nederlandschen tekst in den 5^e regel van het eerste lid het woord « renten » vervangen door het woord « voordeelen ».

Het ingevolge het koninklijk besluit van 22 December 1934 bijgevoegd artikel 95 als volgt wijzigen :

In den Nederlandschen tekst der 1^e, 2^e en 3^e alinea's het woord « renten » vervangen door het woord « pensioenen ».

In de 2^e alinea bijvoegen, na de woorden « met ingang van den eersten dag der maand », de woorden « die volgt op deze ».

Wordt bijgevoegd een artikel 96 luidende als volgt :

« Het bepaalde onder artikelen 21bis, 22 bis en 23 bis, alsmede het bepaalde in het laatste (nieuw) lid van artikel 31, in het (nieuw) lid 7 en het (nieuw) lid 8 van artikel 32 en in het (nieuw) lid 8 en het (nieuw) lid 9 van artikel 36 dezer wet is enkel van toepassing ten aanzien van dezulken, wier recht op een pensioen of eene toelage ingegaan is na 1 Januari 1935. »

Art. 2. — Dit besluit treedt in werking op 1 Januari 1935.

Art. 3. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 30 Januari 1935.

LEOPOLD.

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)

KABINET VAN DEN EERSTE MINISTER

Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van bepalingen der wet van 1 Augustus 1930 met het oog op bij diezelfde wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers.

VOORDRACHT AAN DEN KONING

Sire,

Uwe regeering werd er onlangs toe genoodzaakt U maatregelen voor te stellen tot verzekering van de leefbaarheid van het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers, hetwelk — zooals reeds werd uiteengezet — sinds eenige jaren den terugslag ondergaat van de moeilijkheden, die het mijnbedrijf te bestrijden heeft.

De maatregelen tot saneering van dat organisme getroffen stellen eenerzijds diegenen — zoo werkgevers als werknemers — die tot stijving van bedoeld fonds bijdragen, voor een bijkomende krachtinspanning en vergen, anderzijds, ook een inspanning van alle dezulken aan wie ten bezware van vermeld Nationaal Fonds een pensioen of eene toelage wordt uitgekeerd.

Zijnerzijds geeft het Rijk aan bedoeld fonds een bedrag terug, gelijkstaande met dit welk op de Rijksbijdrage kon bezuinigd worden.

Alhoewel bedoelde maatregelen konden geacht worden in zekere mate te volstaan om het verstoord evenwicht tusschen de ontvangsten en de lasten van het fonds zoo goed als mogelijk is te herstellen, meent de regeering, zich gedragende naar den wensch van de bij Uw besluit van 9 Februari 1935 ingestelde Nationale Commissie van den Arbeid en gelet op den huidige moeilijken toestand, U te moeten voorstellen twee bepalingen van het koninklijk besluit van 22 Decem-

ber 1934 zoodanig te wijzigen, dat de inkomsten van dezulken wier pensioen minder bedraagt dan zes duizend frank 's jaars, thans niet zouden worden verminderd.

Bij de nieuwe bepalingen, die wij aan Uwe Majesteit ter goedkeuring voorleggen, wordt zulks verkregen.

Wij hebben de eer te zijn met den diepsten eerbied,

Sire,

van Uwe Majesteit,
de zeer nederige, zeer onderdanige
en zeer getrouwe dienaars,

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)

28 Februari 1935. — Koninklijk besluit tot wijziging en aanvulling van bepalingen der wet van 1 Augustus 1930, met het oog op het saneeren van het bij die wet ingesteld Nationaal Pensioenfonds der mijnwerkers.

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, Heil.

Gelet op de wet van 31 Juli 1934, verlengd en aangevuld bij die van 7 December van hetzelfde jaar, waarbij aan den Koning bepaalde machten worden verleend met het oog op het economisch en financieel herstel en de vermindering van de openbare lasten en gelet, inzonderheid, op artikel 1, Ic, van diezelfde wet, waarbij de Koning gemachtigd is om bij besluiten, na overleg door de in raad vergaderde Ministers genomen, meer bepaaldelijk te wijzigen of aan te vullen, de wetgeving betreffende de bezoldiging, subsidiën, vergoedingen en toelagen van allen aard, die geheel of ten deele ten laste komen van den Staat, van openbare besturen en instellingen of van instellingen van openbaar nut;

Gelet op de organieke wet van 1 Augustus 1930, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers, waarbij namelijk

ingesteld werd het Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers onder waarborg van het Rijk;

Gelet op het advies van de bij koninklijk besluit van 9 Februari 1935 ingestelde Nationale Commissie van den Arbeid;

Herzien het koninklijk besluit van 22 December 1934, genomen met gemeen overleg Onzer in Raad vergaderde Ministers, waarbij tot een spoedige saneering van bovengenoemd Nationaal Pensioenfonds der Mijnwerkers beschermingsmaatregelen werden vastgesteld;

Op de voordracht van Onzen Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg en op advies van Onzen Ministerraad,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Benedenstaande wijzigingen worden gebracht aan de bepalingen van Ons besluit van 22 December 1934, tot aanvulling en wijziging van sommige bepalingen der organieke wet van 1 Augustus 1930, betreffende het pensioenstelsel der mijnwerkers :

a) De bepaling tot weglating van artikel 35 wordt ingetrokken en vervangen door hiernavolgende tekst, welke bij dit artikel 35 wordt gevoegd :

« Nochtans wordt er van 1 Januari 1935 af een vermindering van 798 frank 's jaars toegepast, ten aanzien van de belanghebbenden die een jaarlijksih pensioen ten totalen bedrage van 7,080 frank genieten of zullen genieten. »

b) Artikel 95, gevoegd bij de wet van 1 Augustus 1930, wordt ingetrokken en door benedenstaande bepalingen vervangen :

« De pensioenen, ten totalen bedrage van 6,000 frank, verleend aan de belanghebbenden, wier echtgenoot den leeftijd van 65 jaar niet heeft bereikt en die de voordeelen als bedoeld onder artikel 31bis genieten of zullen genieten, worden van 1 Januari 1935 af met 5 t. h. gekort.

» De opbrengst van de krachtens dit artikel gedane kor-

tingen komt ten goede aan het Nationaal Fonds, totdat daarover bij koninklijk besluit anders wordt beschikt. »

Art. 2. — Onze Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 28^e Februari 1935.

L.EOPOLD.

(Volgen de handteekens van al de Ministers.)